

(Псал: ai—iN 35). че кое друго освѣнъ страхъ Господень, непорочния, който трае во вѣки вѣковъ. (Псал: iN 8—10)

Само страхъ Господень ни сближава, ни съединява съ Божеството и ни направява щастливи. Но гдѣ можемъ да изучимъ тойзи божествения даръ отъ добродѣлитѣ? Аче на кое друго мѣсто освенъ въ самия источникъ на добродѣтель та и на свѣтлината, което е Святото Писание? Дѣ на друго мѣсто може чловѣкъ да изчерпи поучение по свято, нравственост по висока, освенъ въ самото Свято Писание, а най повече въ Божественното Евангелие? Дѣ на друго мѣсто може да види нѣкой заповѣдь по висока отъ слѣдующата? „Както Вий желаете да се отнасятъ къмъ Васъ хората, и Вий тѣй се отнасяйте къмъ тѣхъ“. И на друго мѣсто казва: Ако любите любящитѣ Васъ, каква награда искате? защото и грѣшнитѣ любятъ любящитѣ тѣхъ, само обичайте вашитѣ неприатели и струвайте имъ добро и помагайте имъ, безъ да чакате отъ тѣхъ нѣщо (Лука Гл. S 31—35).

Трѣбва прочее да признаемъ, че вънкашнитѣ добродѣтели, защото се лишаватъ отъ страхъ господень, не сѣ постоянни и твърди, тѣ се измѣняватъ и се съобразяватъ съ обстоятелствата. Защото нека се яви случай на оногози, който се вѣрва за добродѣтеленъ, за да може, да си отмъсти на неприателитѣ си, той ще го направи съ удоволствие, стига само да се покаже на хората, че стрѣлата не се хвърля направо отъ него, за да може тѣй да запази уважението, че не е отмъстителенъ! Дай на такъвзи служба обществена, колкото да е тя несправедлива, колкото и да е безчестна, той ще я грабни, стига само тя да се съобразява съ интереситѣ му и ихтибаря му (уважението му). Повѣри му честъта на домородствието си, той ще я злоупотрефи, ако му се даде случай! На кжсо да се каже, на него е все едно и да се показва добъръ и благъ чловѣкъ, и да е въ дѣйстви-